

Gelosia

Fidel amant no voldria mai perdre
cap de ses coses que m'estim tant de tu.
Tens, as voltant, llops amb ganes de vendre't,
mes et vull lliure, propietat de ningú.

Em sent gelós, illa nostra,
des tamarells i des horts,
des blau marí que t'envolta,
de ses porxades des llocs.
Quan veig ses barques de pesca
per tantes cales i ports.
Enyor es pous d'aigo fresca
i ses finestres en pont.

I marquen preu a ses tanques i ullastres,
posen barreres i retallen el camp.
Per tot arreu t'omplirien de cases,
fins ses voreres de devora la mar.

Em sent gelós des teus pobles,
de ses tempestes d'hivern
i de sa gent que fa noble
es nostro idioma matern.
De s'aguila peixatera
que nia dalt des costers,
quan guaita sa primavera
en es portal des carrer.

Em sent gelós, terra aimada,
de ses sonores cançons
que et fan besant ses onades,
a cops de vent amorós.
De s'aire fresc que davalla
pes canalons des barrancs,
des bes que em fa s'estimada.
Us vull així, per molts d'anys.